

Vogel wacht Utrecht 55

NOSTALGIE

Harry Verschuren

In 1984 werd ik lid van de vereniging, via een beginnerscursus van de Afdeling Amersfoort. Een zaaltje was volgepakt met 60 deelnemers, nog herinner ik mij de enthousiaste diapresentatie die Nick Hoebe verzorgde.

Weidevogelbescherming

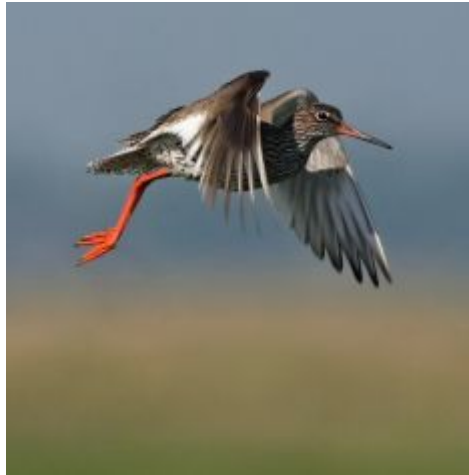
Al spoedig kon ik meedoen met een groepje weidevogelbeschermers: Ype Hoekstra, Toon van de Wolfshaar, Jelle de Jong. In de vroege ochtend verzamelden we ons in de polder Arkemheen. Het was nog ver voor de tijd van het agrarisch natuurbeheer. Met de boeren in de polder was er maar weinig contact, men had kennelijk weinig op met de weidevogelbeschermers. En zo liepen wij dan ook meestal ongevraagd en zonder toestemming vooraf het veld in, voorzien van verrekijker en merkstokken.

Eén keer vond ik, prachtig verstoep in een graspol, het nest van een tureluur. Dat zou tevens de laatste keer zijn, want een echte weidevogelbeschermers ben ik toch niet geworden. Ook werd ik nooit een teller en ik betwijfel zelfs of ik mij wel met recht een vogelaar mag noemen. Ik ben graag en veel in de natuur, verdiep mij daarbij ook in datgene wat ik om mij heen zie. Maar naar buiten te gaan en dan vooral en langdurig te spieden en turen naar een bijzondere soort heeft niet zozeer mijn voorkeur.

In de loop van de tijd zou blijken dat mijn bijdrage aan het werk van de Vogelwacht vooral op het bestuurlijke en administratieve vlak zou liggen. Daar leek mij niets op tegen, want vaak waren goede tellers in de vereniging gemakkelijker te vinden dan brievenschrijvers of kandidaten voor een bestuursfunctie.

Secretaris

In 1989 werd ik benoemd tot secretaris van de vereniging, twintig jaar lang zou ik die functie uitoefenen. De bescherming van de leefgebieden van vogels was daarbij altijd een belangrijk aandachtspunt. In zoverre heb ik op mijn manier gepro-

Tureluur - Jan van der Greef

Vogel wacht Utrecht 55

---

beerd ook aan de concrete bescherming van vogels een bijdrage te leveren. Als secretaris had ik in die twintig jaar achtereenvolgens met drie voorzitters te maken: Wim Loode, Herman van den Bijtel en Frits Franssen. Ook penningmeester Yme Fopma en bestuurslid Klaas Drenth waren heel lang in functie. Al met al kende het bestuur, ondanks vacatures, een grote mate van continuïteit. Met dat laatste zal de plezierige werksfeer in het bestuur te maken hebben gehad. Conflicten waren er niet of nauwelijks, alles werd geregeld in goed overleg. En al pratend met elkaar en met andere leden van de vereniging leerden wij ook veel bij op natuurgebied. In dit verband moet Herman van den Bijtel worden genoemd, die lange tijd voor mij en voor vele anderen een bron van kennis en inspiratie was.

Kantoor

Een aantal jaren heeft de vereniging zelfs een eigen kantoorruimte gehad. Het begon met de Werkgroep Vogelinventarisatie die een tijdlang zeer actief was en behoefte kreeg aan werk- en archiefruimte. De gedachte was dat ook het bestuur en andere groepen binnen de Vogelwacht er gebruik van konden maken. Aldus huurden wij een werkkamer, eerst in een wat groezelig en duister pand aan de Oudegracht in Utrecht. Het onderkomen was, behalve de huurprijs ervan, wel zeer bescheiden en niet bijzonder aantrekkelijk in het gebruik. Dus verhuisden wij na enige tijd naar een veel aangenamere plek in de fraaie kantoorvilla van wat toen de Stichtse Milieufederatie heette, gelegen in het Wilhelminapark.

Maar zoals het werk in een vrijwilligersclub als de Vogelwacht altijd zijn ups en downs kent, verminderde het élan van de Werkgroep Vogelinventarisatie. Door overige leden en werkgroepen van de vereniging werd van de gehuurde ruimte sowieso nauwelijks gebruik gemaakt, en na verloop van tijd vonden de bestuursleden het eigenlijk wel zo aangenaam om afwisselend bij elkaar thuis te vergaderen. Inmiddels had de Stichtse Milieufederatie dringend behoefte gekregen aan meer ruimte, zodat de huur van "onze" kamer tot ieders tevredenheid kon worden opgezegd.

40-jarig jubileum

1998 Was het jaar van het 40-jarig jubileum van de Vogelwacht. Diverse activiteiten stonden op het programma. Zo was er het ambitieuze plan om de Vogelwacht Utrecht weer eens op de kaart te zetten als de op één na grootste natuurbeschermingsorganisatie van de provincie Utrecht (Het Utrechts Landschap is de grootste). Daartoe werd in De Reehorst te Driebergen een congres over natuurontwikkeling georganiseerd. Voorts werd aan alle leden als jubileumgeschenk het boek "De Vogels van Nieuwegein" aangeboden. Dit verscheen, met enige vertraging, in 1999. Het werd samengesteld door de Werkgroep Avifauna Nieuwegein van de Afdeling Nieuwegein/IJsselstein e.o. In 2009 verscheen, als vervolg, "Broedvogels in Nieuwegein" van dezelfde werkgroep.

Vogel wacht Utrecht 55

Ook werd de leden een bijzondere excursie aangeboden. Met een vissersschip kon men vanuit IJmuiden de Noordzee op om zeevogels te bekijken. Eenmaal ver uit de kust, werd aas uitgeworpen en vooral jan-van-genten lieten zich van dichtbij en in grote aantallen zien. Het weer was betrekkelijk rustig, toch was er een forse zeegang. Ik vraag mij af hoeveel deelnemers het fraaie schouwspel van duikende jan-van-genten naar waarde hebben weten te schatten, gezien de diverse schakeringen van licht- tot diepgroen die de gelaatskleur van menige deelnemer vertoonde. In ieder geval was ook ik blij toen wij weer aan land waren en de excursie met vaste grond onder de voeten in de duinen konden voortzetten.

Evenals in het huidige jubileumjaar was er aandacht voor de historie van de vereniging. Daartoe zou er een interview plaatsvinden met één van de oprichters van de Vogelwacht, Baron van Lynden van Sandenburg. Een delegatie bestaande uit bestuurslid Els Jonker, Sjoerd Braaksma, prominent Vogelwacht-lid en medeoprichter van de vereniging, en mijzelf, begaf zich naar Middelburg, de toenmalige woonplaats van Baron van Lynden. (Vreemd eigenlijk, bijna iedereen in de Vogelwacht noemde en noemt men bij de voornaam. Ikzelf heb echter Baron van Lynden nooit anders dan Baron van Lynden horen noemen. Ik kan mij hem zelfs nauwelijks voorstellen met een voornaam zoals ieder ander mens die heeft.)

Baron van Lynden dus, bleek in een fraai kasteel te wonen, in een zijgebouw van waaruit hij uitzicht had op een vijvertje waarin zich dagelijks een sperwer kwam wassen. Na een eerste kennismaking en de koffie was het eigenlijk tijd voor het interview. Maar de heren Braaksma en Van Lynden hadden elkaar zo veel te vertellen, er werden zo veel herinneringen opgehaald, dat er van het interview niet veel terecht kwam en Els en ik er vooral als toehoorders bij zaten. Uit datgene wat wij vernamen, hebben wij toen later maar een interview in elkaar geflanst. Helaas zou Sjoerd Braaksma het jaar daarop overlijden, ook van Baron Van Lynden ontvingen wij later een overlijdensbericht.

Overigens, na de oprichting van de Vogelwacht in 1958 was Baron Van Lynden een jaar of tien secretaris van de vereniging. In die hoedanigheid schreef hij keer op keer het Mededelingenblad vol. De stukjes "Uit de oude doos" zijn dan ook allemaal van zijn hand.

Veel is er veranderd in de Vogelwacht, en toch ook weer niet zó veel. Gebleven zijn de gebruikelijke ups en downs (waarbij ik denk dat wij nu een periode van vooral ups beleven), de vele mensen die, ieder op zijn of haar manier, hun steentje aan het verenigingswerk bijdragen, de excursies, *de Kruisbek* die nog steeds met grote regelmaat verschijnt, de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering. Als ik bij die ledenvergadering dan weer de vele bekenden ontmoet en de nieuwe gezichten zie, met elkaar de belangstelling voor vogels en natuur delend, dan weet ik dat ik me bij die club nog steeds prima thuis voel.